தென்னிந்திய சாஸ்திரீய இசையில் 32 தாய்ராகப் பட்டியலை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல்

-ஓர் ஆய்வுக் கண்ணோட்டம்

ஸ்ரீ. தர்ஷனன்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தென்னிந்திய சாஸ்திரீய இசையின் ராகக் கட்டமைப்புக்கு அத்திவாரமாகத் திகழ்வது 72 தாய்ராகப் பட்டியலாகும். தற்போது வழக்கிலுள்ள 72 தாய்ராகப் பட்டியலிலுள்ள 40 தாய்ராகங்களும் தாய்ராகத்திற்குரிய தகுதிகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும், மீதி 32 தாய்ராகங்களையும் உள்ளடக்கி 32 தாய்ராகப் பட்டியலைப் புதிதாக அறிமுகப்படுத்துவதும் இவ்வாய்வின் பெறுபேறுகளாக அமைகின்றன.

1.1 அறிமுகம்

தென்னிந்திய இசையில் ஒரு இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட இராகங்கள் உள்ளதாகக் கணிப்பிடப் படுகிறது. அவை யாவும் 72 தாய் ராகங்களை அடிப்படையாக் கொண்டு பாடப்பட்டு வருகின்றன. 72 தாய் ராகங்களும் ஒரு பட்டியலாக அமைக்கப்பட்டு அப்பட்டியல் "72மேளகர்த்தா அமைப்பு முறை" என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவற்றுள் 40 தாய் ராகங்கள் விவாதிதோச முள்ளவை என்றும் மீதி 32 தாய்ராகங் களும் விவாதிதோஷ மற்றவை என்றும் கருதப்படும் ஒரு இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட ராகங்களுள், 72ஐ மட்டும் தாய்ராகப் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொண்டமைக்காக, 4 விதிகளை தாய் ராகத்திற்கு இருக்க வேண்டிய பண்பு களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் அந்தப்பண்புகள் நான்கையும் 32ராகங் கள் மட்டுமே திருப்திப்படுத்துகின்றன என்பதால், 32 தாய்ராகப்பட்டியலை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டு மென்பது இவ்வாய்வின் முடிவாக அமையும்.

1.2 இலக்கிய மீளாய்வும் முறையியலும்.

72 மேளகர்த்தா அமைப்பு முறை, ஒரு தாய்ராகத்திற்குரிய 4 இலக்கணங் கள், 32 தோஷமற்றராகங்கள், 40 விவாதி தோஷமுள்ள இராகங்கள் ஆகிய விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட் டுள்ள நூல்களுக்கு உதாரணங்களாக வெங்கடமஹி எழுதிய சதுர்த்தண்டிப் பிரகாசிகை, பேராசியர் சாம்பமூர்த்தி எழுதிய A Practical Course in Carnatic Music Part-3, K.பொன்னையாப்பிள்ளை எழுதிய இசையியல், டாக்டர் பி.டி. செல்லத்துரை எழுதிய தென்னக இசை யியல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாய்வில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்குவலுச்சேர்க்கும் நூல்களுக்கு

உதாரணங்களாக மதுரை K.Nபொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை எழுதிய பூர்வீக ஸங்கீத உண்மை, டாக்டர் வி.ப. கா.சுந்தரம் எழுதிய தமிழிசையியல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1.3 விவரிப்பும் முடிவுகளும்

72மேளகர்த்தாத் திட்டம் 12 சிறிய சக்கரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ் வொன்றினுள்ளும் 6ராகங்கள் உள்ள டக்கப்பட்டுள்ளன. (12x6= 72). 1,6, 7,36, ஆகிய 4சக்கரங்களிலுள்ள (4x6=24) ராகங்கள் அனைத்தும் தோஷமுள்ள ராகங்களாகும். மீதி 8 சக்கரங்களிலு முள்ள முதல் ராகமும் கடைசி ராகமும் தோஷமுள்ள ராகங்களுள் சேர்க்கப் படும். இந்த வகையில் 16 (8X2) ராகங்கள் வருகின்றன. மொத்தமாக 40 (24+16) ராகங்கள் தோஷமுள்ளவை யாகின்றன.

தாய்ராகத்திற்குரிய வரைவி லக்கணங்களாக மேற்காணும் நூல் களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை 4 ஐயும் எடுத்து நோக்குவோம்.

1. ஸரிகமபதநி என்ற 7ஸ்வரங் களையும் ஆரோகணத்திலும், அவரோகணததிலும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
2. அந்த 7 ஸ்வரங்களும் மாறி மாறி வராமல் ஒழுங்கு வரிசையில் ஆரோகணத்திலும் அவரோகணத் திலும் காணப்படவேண்டும்.
3. ஆரோகணம் மேல்ஸ்தாயி ஸட்ஜத் தில் முடிவடைவதுடன் அவரோ கணமும் மேல்ஸ்தாயி ஸட்ஜத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.
4. ஆரோகணத்தில் வருகின்ற ஸ்வரஸ் தானங்கள் தான் அவரோகணத்திலும் வர வேண்டும்

இந்த 4 விதிகளையும் திருப்தி செய்யும் ஒரு ராகம் தான் தாய் ராகமாக இருக்க முடியும். இதுவரை கூறப்பட்ட கருத்துகள் நூல்களில் காணப்படு பவையும், இன்று பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுபவையுமாகும்.

இனி மேற்குறிப்பிட்ட 4 விதிக ளையும் விவாதி தோஷமுள்ள 40 ராகங்களும் எப்படி மீறுகின்றன என் பதைப் பார்க்கலாம்.72தாய் ராகங்களுள் முதலாவதுராகம் கனகாங்கி அதற்குரிய ஸ்வரஸ் தானங்கள் ஸட்ஜம், சுத்த ரிஷபம், சுத்தகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், பஞ்சமம், சுத்ததைவதம், சுத்தநிஷாதம், என்பனவாகும். இதிலே காணப்படு கின்ற சுத்தகாந்தாரமும், சுத்தநிஷாத மும், ஸ்வரஸ்தானங்களே அல்ல; அவை ஸ்வரப் பெயர்கள் என்று அதே இசை நூல்களே கூறி நிற்கின்றன. அவை தமக்கெனப் பிரத்தியேகமான ஒரு அதிர்வெண்ணைக் கொண்டிருக்க

வில்லை. சுத்தகாந்தாரமானது அச் சொட்டாக சதுஸ்ருதி ரிஷபத் திற்குரிய அதிர்வெண்ணிலேயே ஒலிக்கிறது. சுத்தநிஷாதமானது சரியாக சதுஸ்ருதி தைவதத்தின் அதிர்வெண்ணிலேயே ஒலிக்கிறது. இவற்றையும் அந்த இசை நூல்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. (உ-ம் தென்னக இசையில் -பக்கம்23) அப்படி யானால் கனகாங்கியின் உண்மையான ஸ்வரஸ் தானங்களாவன ஸட்ஜம், சுத்தரிஷபம், சதுஸ்ருதிரிஷபம் சுத்தமத்திமம், பஞ்சமம், சுத்ததைவதம், சதுஷ்ருதி, தைவதம், ஆகியவையாகும். இதிலே காந்தாரமும், நிஷாதமும் இடம்பெறவில்லை ஆகையால் இந்த ராகம் முதலாவது விதியைத் திருப்தி செய்ய வில்லை. அதாவது ஸரிகமபதநி என்ற 7ஸ்வரங்களும் ஆரோகணத் திலும் அவரோ கணத்திலும் காணப்பட வில்லை.

இதே போன்று இன்னொரு வகையான உதாரணத்துக்காக 36வது தாய்ராகமாகிய சலநாட்டையை எடுத் துக்கொள்வோம். இதன் ஸ்வரஸ் தானங்கள் ஸட்ஜம், ஷட்ஸ்ருதிரிஷபம், அந்தரகாந்தாரம், சுத்த மத்திமம், பஞ்சமம், ஷட்ஸ்ருதி தைவதம் காகலி நிஷாதம் என்பன வாகும். ஷட்ஸ்ருதி ரிஷபமானது சாதாரண காந்தாரத திற்குரிய அதிர்வெண்ணிலும், ஷட்ஸ்ருதி தைவதமானது கைசிகி நிஷாதத்திற்குரிய அதிர்வெண்ணிலும் ஒலிக்கின்றன. ஆகையால் இதன் உண்மையான ஸ்வரஸ்தானங் களாவன ஸட்ஜம், சாதாரண காந் தாரம், அந்தர காந்தாரம், சுத்த மத்திமம், பஞ்சமம், கைசிகிநிஷாதம், காகலி நிஷாதம், ஆகியவையாகும். இதிலே ரிஷபமும், தைவதமும்இடம் பெறவில்லையாதலால் இதுவும் தாயிராகத்துக்குரிய முதலாவது விதியைத் திருப்தி செய்யத் தவறி விட்டது.

அட்டவணை-1ல்கா.ட்டப்பட்ட விளக்கங்களின்படி குற்றமுள்ள 40 ராகங்களும் தாய் ராகத்துக்குரிய இயல்புகள் இல்லாதவை. ஆகவே மீதி 32 ராகங்களை மட்டுமே தாய்ரா கங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும். அந்த 32 ராகங்களிலிருந்துதான் மீதி 40 ராகங்களுட்படக் கர்நாடக இசை யிலுள்ள அனைத்து ராகங்களும் தோன்றின என்ற முடிவுக்கு வருவதே அறிவு பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படத்தக்கது. தென்னிந்திய இசையைப் பொறுத்தவரை ஒரே ஸ்வரத்தின் இரண்டு வகையான ஸ்வரத்தானங் களும் ஒரே இராகத்தில் காணப்பட்டால் அவற்றுள் ஒரு ஸ்வரஸ் தானத்தை அந்நிய ஸ்வரம் அல்லது தாய்ராகத்தில் வராத ஸ்வரம் என்று குறிப்பிடுவர். ஆகவே அந்த 40 ராகங்களும் அந்நிய ஸ்வரங்களைக் கொண்ட வர்ஜ ராகங்கள் என்ற வகுப்பினுள்ளடக் கப்பட வேண்டும். (வர்ஜராகம் என் றால் ஒரு ஸ்வரம் அல்லது ஒன்றுக்கு

அட்டவணை:-1

மேளகர்த்தா இலக்கம்	இராகத்தின் பெயர்	இல்லாத ஸ்வரம் ; ஸ்வரங்கள்
01	கனகாங்கி	காந்தாரம், நிஷாதம்
02	ரத்னாங்கி	காந்தாரம்
03	கானமூர்த்தி	காந்தாரம்
04	வனஸ்பதி	காந்தாரம்
05	மானவதி	காந்தாரம்
06	தானரூபி	காந்தாரம், தைவதம்
07	ஸேனாவதி	நிஷாதம்
12	ரூபவதி	தைவதம்
13	காயகப்பிரியா	நிஷாதம்
18	ஹாடகாம்பரி	தைவதம்
19	ஜங்காரத்வனி	நிஷாதம்
24	வருணப்ரியா	தைவதம்
25	மாரரஞ்சனி	நிஷாதம்
30	நாகாநந்தினி	தைவதம்
31	யாகப்ரியா	ரிஷபம், நிஷாதம்
32	ராகவர்த்தனி	ரிஷபம்
33	காங்கேயபூஷணி	ரிஷபம்
34	வாகதீச்வரி	ரிஷபம்
35	சூலினி	ரிஷபம்
36	சலநாட்டை	ரிஷபம், தைவதம்
37	ஸாலகம்	காந்தாரம், நிஷாதம்
38	ஜலார்ணவம்	காந்தாரம்
39	ஜாலவராளி	காந்தாரம்
40	நவனீதம்	காந்தாரம்
41	பவானி	காந்தாரம்
42	ரகுப்ரிய	காந்தாரம் ,தைவதம்
43	கவாம்போதி	நிஷாதம்
48	திவ்யமணி	தைவதம்
49	தவளாம்பரி	நிஷாதம்
54	விஸ்வம்பரி	நிஷாதம்
55	ச்யாமளாங்கி	நிஷாதம்
60	நீதிமதி	தைவதம்
61	காந்தாமணி	நிஷாதம்
66	சித்ராம்பரி	தைவதம்
67	ஸ"சரித்ர	ரிஷபம், நிஷாதம்
68	ஜயோதிஸ்வரூபிணி	ரிஷபம்
69	தாதுவர்த்தனி	ரிஷபம்
70	நாஸிகாபூஷணி	ரிஷபம்
71	கோஸலம்	ரிஷபம்
72	ரஸிகப்ரிய	ரிஷபம், தைவதம்

32தாய்ராகப்பட்டியல்

சக்கரம்	தொடர் எண்	சுத்த மத்திம மேளங்கள்	ரிக	தநி	பிரதி மத்திம மேளங்கள்	தொடர் எண்	சக்கரம்
1. சந்திரன்	01 02 03 04	ஹனுமத் தோடி தேனுக நாடகப்பிரியா கோகிலப்பிரிய	ரி$_1$ க$_1$	த$_1$ நி$_1$ த$_1$ நி$_2$ த$_2$ நி$_1$ த$_2$ நி$_2$	பவப்பிரியா சுபபந்துவராளி ஷட்விதமார்க்கினி ஸுவர்னாங்கி	17 18 19 20	அம்பு
2. சந்திரன்	05 06 07 08	வகுளாபரணம் மாயாமாளவகௌள சக்கரவாகம் ஸுர்யகாந்தம்	ரி$_1$ க$_2$	த$_1$ நி$_1$ த$_1$ நி$_2$ த$_2$ நி$_1$ த$_2$ நி$_2$	நாமநாராயணி காமவர்த்தனி ராமப்பிரிய கமனச்ரம	21 22 23 24	6 பருவகாலம்
3. சந்திரன்	09 10 11 12	நடபைரவி கீரவாணி கரஹரப்பிரியா கௌரிமனோஹாரி	ரி$_2$ க$_1$	த$_1$ நி$_1$ த$_1$ நி$_2$ த$_2$ நி$_1$ த$_2$ நி$_2$	ஷண்முகப்ரிய ஸிம்மேந்திரமத்திமம் ஹேமவதி தர்மவதி	25 26 27 28	7 ரிஷி
1. சந்திரன்	13 14 15 16	சாருகேஸி ஸரஸாங்கி ஹரிகாம்போதி தீரசங்கராபரணம்	ரி$_2$ க$_2$	த$_1$ நி$_1$ த$_1$ நி$_2$ த$_2$ நி$_1$ த$_2$ நி$_2$	ரிஷபப்பிரியா லதாங்கி வாசஸ்பதி மேசகல்யாணி	29 30 31 32	8 வஸு

மேற்பட்ட ஸ்வரங்களைக் கொண்டிராத ராகங்கள் ஆகும்) அதாவது வர்ஜ பாஷாங்க ராகம் என்றால் தாய் ராகத்தில் வராத ஸ்வரத்தை அல்லது ஸ்வரங்களைக் கொண்டுள்ள ராகம்.

இந்த மாற்றத்தின் வழியாகப் பின்வரும் அனுகூலங்கள் தென்னிந்திய இசையிலே அடையப்பட முடியும்.

1. தென்னிந்திய இசையை முரண் பாடுகள் இன்றி விளக்க முடியும்.
2. தென்னிந்திய இசையைப் பயிலும் மாணவர்கள் ஒரே அதிர்வெண்ணைக் கொண்ட ஒலியைச் சில ராகங்களில் "ரி"என்றும் வேறு சில ராகங்களில் "க" என்றும் உச்சரிக்காமல், எந்த ராகம் பாடினாலும் அந்தந்த ஸ்வரஸ்தானத்தை அதற்குரிய சரியான குறியீட்டைப் பயன்படுத்தியே உச்சரிக்கக் கூடிய, தெளிவான நிலை உருவாகும்.
3. இதுவரை காலமும் அறிவியல் ரீதியான விளக்கமில்லாமல் 72 மேளகர்த்தாப் பட்டியலை மனப்பாடம் செய்து பா்ட்சைகளில் ஒப்பித்து வந்த மாணவர்கள் போதிய விளக்கத்துடன் 32 மேளகர்த்தாப் பட்டியலைக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.
4. தென்னிந்திய இசையல்லாத வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த அறிவியலாளர்களும் எமது 32தாய் ராகங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலை உருவாகும்.

இந்த ஆராய்ச்சியின் நிறைவாக உருவாக்கப்பட்க்கூடிய பட்டியல் பின்வருமாறு அமையும்.

உசாத்துணைநூல்கள்

1) சுந்தரம், வீ.ப.கா., (1994) ஜுன், 1வது தமிழிசையியல், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
2) செல்லத்துரை, பி.டீ, (1995), தென்னக இசையியல், வைகறைப் பதிப்பகம், திண்டுக்கல்.
3) R.Ranagaramanuja Iyyangar, R., (1972) History of South Indian Music, Madras.
4) Sambamoorthy.P, (1960), History of Indian Music, The Indian Music Publishing House, Madras.
5) ....,(2001), A Practical Course in Carnatic Music III, The Indian Music Publishing House Madras.